

Sátorajauhely, febr. 16.

Főispánváltásáról beszélnek megint meggyeszerre. Egész pozitív formában értesítnek, hogy a főispán beadta a lemondását, s most már semmi szin alatt se marad. Amint mondják, a belügyminiszter már el is fogadta a lemondást, s az új főispán is ki van már szemelve, egy fiatal mágnás, gróf **Hadi Béla** személyében. A váltás pár hét alatt megtörténik.

Egyszerűen képtelenségnek, Széll Kálmán programja megtagadásának tartottuk mindig, hogy **Molnár István** vezesse még az új képviselőválasztásokat. Személye ellen nem volt s nem is lehetett soha kifogásunk, de sokkal jobban megcsontosodott már benne a Tisza korszak erőszakos szelleme, hogy nem a választás elfogulatlan vezetésére képes lehetett volna. Ép azért lemondásának elfogadását komoly lépésnek tekintjük a választások tisztasága felé, s a változást a jobb és igazságosabb jövő reményében örömmel üdvözljük.

Bernáth Béla,

a mádi kerület országgyűlési képviselőjének. Tokajhegyalja érdekében, 1901. évi február hó 4-én mondott beszéde.

III.

Az olasz szőlősgazda szőlőjét még nem pusztította el a filloxera; ők szerencsés időjárás mellett mindig nagyon bő termésre számíthatnak, mert náluk a lugasrendszer dívik, mivel nem a minőség, hanem a mennyiségre fektetik a főszület, a mellett a művelés se kerül nekik sokba. Ők tehát valóban olcsón adhatják el a termésüket? De hogyan állunk mi e tekintetben? Vessünk csak egy pillantást a mi szőlőkultúránkra. Mennyi fáradságba s mily óriási pénzáldozatba kerül az elpusztult szőlőterületek rekonstrukciója s milyen nagy költséget igényel annak fentartása? Milyen nagy küzdelemben kerül s mennyi pénz áldozatot kíván, hogy a már beállított szőlőterületet megvédjük a minden oldalról leskelődő ellenség ellen; peronospora, oidiüm, fakórothadás, zöldrothadás, szőlőmoly stb. egyenkint és együttesen fenyegetik és veszélyeztetik fáradságos munkánk jól kiérdemelt eredményét. Továbbá itt vannak az elemi csapások, melyekkel szemben tehetetlenek vagyunk! S midőn végre hosszas gond, küzdelem, áradás és nagy költség után szüretelünk: nincs bevétel.

volt, mesélve tartotta. Én a puskájával játszottam.

Az öreg végre elaludt. Mire én a puskájával jól nyakszirtet teremtettem, aztán a cimboráktól elbueszva elhagytam a szőlőhegyet. Ennek köszönheti az ur, hogy megismerkedett velem.

— Mekkora szerencse! Mekkora szerencsével kiálték lelkesülten.

Ekkor levette a vállamról a puskámat.

— Ilyenforma puskával löttem én meg az árendást.

— Még azt is! hallatlan!

Tetszett a gazembernek, mikor ezt az elszőrnyűködésemet látta.

— Azt is hát. De ezt sohase tudta meg senki.

— Hanem ugye e bár barátom, most már beleunt ebbe a bohém életbe s tisztességes foglalkozáshoz kezd.

— Jegyezze meg magának az ur, hogy minden foglalkozás egyformán tisztességes és egyformán alkalmas arra, hogy az ember hírnévre tegyen szert. Igaz, hogy mint mindenütt, a protekció itt is nagy szerepet játszik. Ha egy ur elsikkaszt egy pár ezer forintot, mindjárt tele híreszelik vele az egész országot. Szegény ember külön dolgokért sem kerül egykönnyen az újságba. Én már pedig csak megérdemeltem, mégis sohasem esik meg, hogy hozzon az újság rólam egy egy cikkcskét. De a népet uram, az isteni népet, nem lehet félrevezetni, az ajkára veszi a maga jeléseit, dalban örökíti meg a viselt dolgait. Dalolnak-e már az úrról hótár? Ugye nem. Nem bík meg külön emberről se. De én rólam dalolnak.

Igen sokan az 1896. V. t.-cz. alapján megszavazott kölcsönözési folyamatok, hogy szőlőjüket rekonstruálhassák; igen ám, de a törlesztési részletek szüret után valnak esedékessé s ha a gazda természetét nem tudja eladni: elárverezik szőlőjét.

Mi lesz tehát a birtokossággal, ha az olcsó vám mellett beözönlő olasz borok miatt nem tudják a termést értékesíteni? Mi lesz a kis gazdákkal, ha ezek létfontartása ily módon a legnagyobb veszélynek lesz kitéve? Svéd mi történik hazánk egy tekintélyes munkásszótályaival, a melynek mindennapi kenyere a szőlőművelés nyújtja, ha a birtokosság nem értékesíthető a termést, nem adhat munkát a népnek?

Ez olyan fontos szociális kérdés, melyet a magyar nemzet fentartása érdekében mindig s minden alkalommal szem előtt kell tartanunk. Köztudomású dolog, hogy a hol a szőlőszet a népként állandó munkát ad, ott a kívándorlási dsetek ritkán fordulnak elő s a nép nem foglalkozik államfelforgató eszmékkel.

A miniszteri jelentés szerint a fölújított szőlőterület 127.000 hold; mennyi még ezen felül a szénkénegezéssel fenn tartott régi szőlő s mennyi a homokos művelt szőlő! Minő nagy kínos fekszik ezen szőlőterületekben! Maga az állam 1760 katasztrális holdat kitévő szőlőtelepet tart fenn, melyből 1148 hold vesszőszaporításra s 612 hold szőlővesszőgyökereztetésre s oltványpótlásra van berendezve. S 612 szetre az állam évente 2,389.233 koronát fordít. Aazonfelül érdekelve van az agrárkölcsonöknél is, szavatol a veszteségeket s adó címén is sokat veszít.

Nem tehető tehát föl, hogy az a kormány, mely a szőlőszet rekonstrukciójához oly nagy anyagi áldozatokkal járul, hogy a bor értékesítésének kérdését, ügyét minden vonalon előbbre vinni nem akarná s a mint eltiltotta a szőlővesszők és oltványok importálását annak idején, épp úgy fog módot találni arra, hogy e fontos és égető kérdésben mihamarabb orvoslást nyújtson az érdekelteknek. De nemcsak a kormánynak, hanem magának az egész nemzetnek kötelessége oda hatni, oda törekedni, hogy boraink kivitelét megkönnyítsük. A pince-egyletek s borértékesítő-szövetkezetek segíthetnének ugyan e bajon, de a nép szegénysége miatt létre nem jöhetnek. Kettős kötelességünk tehát, hogy borainknak piacot teremtsünk. E cél elérésére egyik

egfontosabb lépés: az olasz bor beözönlésének meggátálása. Ha ezt most, midőn itt az alkalom, elmulasztjuk, önmagunk ellen súlyosan vétkezünk.

Jövőre nézve pedig szükségesnek tartom:

1. Hogy a kereskedelmi szerződések megkötésénél az általános vámtarifa 20 arany forintot vámjá minden olaszmal szemben főtartassék s vámkönnyítések határforgalom címén sem engedélyeztessenek.

2. Ugyaníly vámtelheje a mustot, cefrét, asztali és borkészítésre alkalmas szőlőt.

3. Hogy borkivitelünknek Oroszország részéről a kereskedelmi szerződésben való megvédemény biztosítsassék.

T. képviselőház! A nemzet a szőlőfelújítás terén nagy, fáradságos és költségese munkát végez, a t. miniszter ur pedig ez ügynek mindenkor és minden irányban lelkes támogatója, igazi előharcosa. (Igaz! Ugy van! a jobboldalon.) Csak köszönettel és elismeréssel tartozunk neki a szőlőszet érdekében kifejtett nagymérvű tevékenységéért. A jelen válságos helyzetben is bizalommal várjuk tőle a segítséget, mert meg vagyunk róla győződve, hogy ő érezzen bajaink súlyát, a legnagyobb jóakarral és bőbecsűséggel fogja érdekeinket továbbra is védeni.

A költségvetést a részletes tárgyalás alapjául elfogadjom. (Élénk helyeslés a jobb- és baloldalon. Szónokot szívesen üdvözlök.)

A MEGYE ÉS A VÁROS.

Magyei közgyűlés lesz febr. 22-én d. e. 9 órákor. Nevezetesebb tárgyak: 1. Szervizky Ödön elhalálása következtében a közigazgatási bizottságba a központi választmányba, a vármegyei nyugdíjalapra ügyelő választmányba egy tagsági helynek és a loavató bizottság bodrogközi elnökségének választás általi betöltése. 2. Az alsipán időszerű jelentése. 3. A nmélt. bellügyi miniszteriumnak a tisztviselők és más alkalmazottak temetkezési járuléki tárgyában kiadott intézkényve. 4. A nmélt. bellügyi miniszteriumnak a vármegye által építeni elhatározott elme gyógyintézet és kórház tárgyában küldött leírata. 5. A nmélt. kereskedelemügyi miniszteriumnak a vármegye közúti alapjáról beadott 1897—1898. évi zárszámadata tárgyában küldött intéz-

désekben mindég kikérték az öreg véleményét.

— De hát honnan tanulta ezt a temérdek tudományt?

— Az ur se találta volna fel a puskaport. Talán azt hiszi, hogy az önképzőkörbe illaván az egymás szép szemcibe gyönyörködünk.

— Mitéle önképzőkörbe?

— Lejárta azok az idők, mikor a rabok rideg, zárdái életet éltek. Az illavai fegyház önképzőkörében a kiválóbb tagok felolvasások és szabad előadás nyomán ismertetik az egyes szakrészletekben szerzett tapasztalataikat. Jelenleg Perikles ur az elnöke, kinek ajkáról méznél édesebben foly a szó a hasznosnál hasznosabb tudnivalókról. A ki Perikles urat nem hallotta, az semmit se tud. Perikles urnak a körben nagyobb tekintélye van, mint egy királynak a maga birodalmában.

— Uram, — folytatta lelkesüléssel — az az ur pillanat alatt hajszálnyi fűrészzel karvastagságú vasrudakat fűrészel. Vésője olyan mint egy pennas játszva furja át vele a kassza vastag falát. — Szerszámjait mindig magával hordja, akkor megy el, amikor akar, de mivel a hallgatón ki akarja előbb tanítani és mivel a fogházfelügyelőt igen kedveli, a ki naponként könyveze kerli, hogy ne szökjék meg, ne tegye szerencsétlenné, még marad egyideig.

— Ez az ember uram! És én nem nyugszom mindaddig, míg az ő dicsőségét meg nem közelítem.

— Valóban temérdek nemes ambíció van önben felhalmozódva.

— Van ám. Több mint gondolná az ur. Valamint a pacsrta nem azért emelkedik dalolva az égig, hogy dicsérjék

vénye. G. A nmélt. földművelésügyi miniszteriumnak a községi segély alapra adott 10,000 korona miként lett felosztása tárgyában küldött leírata stb.

— A szokás második természetű válik nemcsak az egyes gyarló emberről, hanem emberekből álló testületeknél is. A mi polgármesterünk vígan dörzsolli a kezeit, mert hiszen kitünően ki nevelte a fórumokat. A városatyák az emberi lény koronájából: a beszédből mindent előlejtettek, az egyetlen *Amen* szót kivéve. Ezt aztán rámondják bármire, amit Székely polgármesternek nekik előtáll. Boldogságot tetezi a vármegye remek magaviselete, mert ez igazi testvériséggel rádupláz az *Amen-re*, amikor csak alkalma nyílik. Így a mi kitünően igazgatótt vármegyéknél rendszerré vált a tisztí ügyészek véleményre mit sem adni. Megesik néha, hogy a vármegye tisztí ügyészsége nem áldozza fel a maga jogi véleménye előterjesztésénél a törvényt és törvényen alapuló meggyőződését — más tekintetnek. A mi megyei testületeink ilyenkor egyszerűen keresztülgázolnak az ügyési véleményen és döntenek tejeskör szerint. Sic volo, sic jubeo — és félre a tripartitummal. Ennek a rendszernek nagy hasznát veszi a mi városi kormányzatunk. De legutóbb saját fegyvere — ellene sült el. Ugyanis Kapás Lajos v. főjegyző özvegye részére a városi közgyűlés a polgármester és a tanács határozata ellenére a városi nyugdíjalap terhére megállapította a nyugdíjigényét, elvetvén a tanácsnak azt az állapontját, hogy néhai Kapás Lajos még nem töltötte be a minimális 10 esztendői közszolgálatot. Ez ellen a határozat ellen a városi tanács felebeztet és a felebebeztet kiadta a megyei tisztí ügyészek, ki véleményének érdemleges nyilvánítsa és a kérdés eldöntése előtt több ügydöntő pontra nézve (pl. annak megállapítására nézve, hogy Kapás Lajos mikor, mely napon, vette fel legelső fizetését, v. i.: mely napon vonták le legelső örök nyugdíjjarulékat?) az iratok kiegészítését kérte. A vármegye azonban elszakított már az ilyen felesleges kíváncsiságtól és félredobva a tisztí ügyész szakvéleményét, a tanács felebebeztet elutasította. Minek a jog és a törvény, mikor az az igazság, amit ők — akarnak!

Ha kárörvendők volnánk, jól esnék nekünk ez a kis tanulság, de mert egy

az emberek, valamint a költő nem azért énekel, hogy hírnévre, gazdagságra tegyen szert, hanem valami ellenállhatatlan belső ösztön hajtja, egy hajt engem is a lélek nagy célok keresztülvitelére. És amint a virágnak megtöltani nem lehet, hogy ne nyíljk, ha jön a szép kikelet, ugy nem tudom én se megtöltani magamnak, hogy letérjek arról az utról, amelyen elindultam, Pedig nem is anyagi haszonért teszem, amint önnek mindjárt alkalma lesz róla meggyőződni.

Kezdem magam kellemetlenül érezni. — Látja az ur, én biztosan tudom, hogy most magánál egy árva karcjác sincs.

Elpirultam. Igazsága volt.

— Látja tehát, hogyha én az urat megölöm, semmi hasznom se lesz belőle. És mégis megölöm, csupán azért, hogy alkalmam legyen önnek bebizonyítani az önzetlenségemet.

— De kérem én elhíszem anélkül is.

— Nem, önnek erről a saját tapasztalatai alapján kell meggyőződni.

— Ne tegye azt nemes férfu, esengtem hozzá összetett kezeikkel.

— Legyen férfi kérem és ne lamentáljon.

Kivette a zsebéből a vadászkéscmet és a körmen kezdte próbálgatni, hogy elég éles és elég hegyese.

— Nagy férfu! A konyhaszolgáló vájga el bicskával a kacsának, a csirkének a nyakát. Ne kívánja, hogy oly ocsmány halalom legyen, mint egy közönséges csirkének. És egy ilyen nemes férfuhoz sem illik bicskával szarkálni, mint egy konyhaszolgálónak. A sivatag oroszlánya, az erdő nemes királya, a koronás szarvas a félelem nél-

közélt alap esetleges megkötéséről van szó, hát csak biztatjuk a város tiszkeit, hogy keressék az igazságot feljebb!

— **A Kossuth-szobor** alapra a Zeppelin-gyei kereskedelmi, ipar, termény- és hitelbank Sét. rajtjauhelyben, f. 10-én tartott közgyűlésben, 100 koronát szavazott meg. Vivant sequentes.

— **A városi virillisták** 1901 évi névjegyzékéből a beadott felebbezések folytán a vármegye alispánja törölte a rendes tagok közül Lszépy Gyula örökösét és id. Nyeviczkey József alapítványát, a póttagok közül Császólóvszky Jánosné örökösét és Roth Izrael örökösét. Viszont felvenni rendelte a rendes tagok sorába Bettelheim Mártont, és özv. Veinberger Benecénét, a póttagok sorába Behyna testvérekéget.

MEGJEGYZÉSEK.

Minden bizonytalanság. Egy pajkos kuplában fordul elő ez a két szó, amelyet egy jókedvű poeta irt a Gésák Kinézer-kupléja melodijára.

Sajnos, most sokkal szomorubb formában hallottuk, s sokkal busabb melodiat dudol a fiúnkbe.

A legalkotmányosabb király mondta ezt a két szót. Azt mondta Bécsben: hogy: *minden bizonytalanság együtt maradunk!* Már t. i. hogy Magyarország és Ausztria marad együtt a szent és sértetlen vámszövetségben.

Ez a kegyetlen pár szó sok szép reménységünk zöld hajtásait fagyasztotta le.

Mi naiv magyarok ugyanis már már kezdünk hinni, hogy nekünk is van abba beleszólásunk, hogy együtt maradunk-e, vagy nem? Azt hittük, hogy mi alkotmányos uton, szabad akarattal határozhatunk e felől a létkérdésünk felől. És balgatag naiv hitünkben immár ország-szerte komoly arccal kezdtünk vitatkozni a felett, hogy mi jobb: a közös, vagy a külön vámtérlet? Mintha igazán rajtuk állana a kettő közt választani.

Az a bécsi pár szó kegyetlenül kiábrándított balga önhittségünköl. Ez a pár szó volt az a nagyszándori kard, amely alkotmányos vitatkozás gordiusi csomóját kettévágja, ez volt az a korbaics, amelylyel XIV. Lajos az alkotmányos tanácskozó francia parlamentet szétkergette.

Hát mit vitatkozunk azon, hogy melyik hasznosabb? Hát mit agítalunk a külön vámtérlet mellett, mit akarjuk a nemzetet rábírnunk, hogy a választásnál erre szavazzon? Mikor ugyanis üres és hiábavaló komédia az egész. A legalkotmányosabb király kimondta előre,

küli vadász nemes fegyvere alatt vérzik el. Engedje meg, hogy én is hasonló halállal muljék, ki ama nemes fegyver által, mely az ön oldalán lóg. Ramutattam a Tóni-fele puskára.

— Szépen beszélt. Teljesüljön az utolsó kívánsága.

Megkönyebbültem lelezgettem fel. Kezet fogott velem és kiállított egy nagy fa mellé 30 lépésre.

— Hidegvér uram! Mindjárt tapasztalni fogja önzetlenségemet.

— Nyugodt vagyok teljesen, Isten önnel...

Egy borzasztó dördülés. Egy borzasztó ordítás. A haramia összenecsoolt vállal ájultan hanyatlott le az erdő harasztjára.

En azután oda mentem hozzá. Felvettem a puskámat, a bieskámát kikotorasztam a zsebemből s hazafelé indultam.

* * *

Mikor otthon Tóninak elmondtam az esetet, hogy az ő puskája mentett meg a biztos haláltól, a jó fiu így kiáltott fel:

— Oh én szerencsétlen ostoba! Oh én ostoba szerencsétlen!

Nyilván azért kiáltott így, mert olyan puskát adott nekem, melyet ha én süttöttem volna a rablóra, nem az én reám, én hanyatlottam volna le összenecsoolt váll az erdő pászijára,

Hubay Miklós.

hogy minden bizonytalanság együtt maradunk, hát ha az egész nemzet a külvilágra szavaz is, ha a fejünk tetejére állunk is, mégis együtt maradunk. Punktum! Ez a magyar alkotmány!

Szeretik azt mondani, hogy a legalkotmányosbb királyi tévedett. mert hogy egy ott maradtunk-e, vagy nem, az így: 1. a magyar képviselőháztól, 2. a magyar főrendiháztól, 3. a magyar királytól, 4. az osztrák képviselőháztól, 5. az osztrák urak háztól, 6. az osztrák császártól. És csak akkor maradunk együtt, ha ezek a tényezők mind megszavazzák és elfogadják az együtt maradási. Tehát nem minden bizonytalanság.

De mélyen érezzük, hogy a király nem tévedett, hogy neki igaza van. Igenis tény, keserves tény, hogy minden bizonytalanság együtt maradunk. Mert az igaz, amit százszor is elmondunk már, hogy a mi egész alkotmányos önállásunk csak szemfényvesztő komédia. Határozhatunk a sorsunk felett, de csak addig, amit szolgádomon azt határozzuk el, amit Bécsből parancsolnak. Mihelyt ellenkezőt mérészelnének határozni, szétkergetnek a parlamentet, s jönnek újra a császári pántesek. Inc, most a legalkotmányosabb király erősíti meg ezt az állításunkat.

Bizony együtt maradunk, nem azért, mert így előnyösebbnek látjuk, mert így akarjuk, hanem azért mert muszáj.

Fognak még a vámszövetség kérdéséről sokat vitatkozni ország-szerte, fogják tárgyalni sajtóban, parlamentben, — és az mind csupa üres komédia, értéktelen szópazarlás lesz, mert a véghatározatot már ugy is kimondták Bécsben: minden bizonytalanság együtt maradunk.

Igazán feltámad az emberben a kérdés, hogy minek az a drága parlament, minek a cifra országház, minek az egész alkotmányosdi játék, ha nyícs csak az történi, amit Bécsben akarnak? Sokkal ocsóbb és őszintébb volna a nyílt abszolutizmus. S akkor legalább mindenki tudharná már, hogy hanyadán vagyunk.

Darányi miniszter beszédében nem az volt miránk hegyaljaikra nézve érdekes, ami benne volt, hanem, a mi hiányzott belőle.

Hiányzott pedig belőle az a félénk igéret, amit tavaly még meg mert kockáztatni a miniszter, hogy t. i. az olasz borvám kérdésében a lehetőségig tekintettel lesz a magyar bortermeles érdekeire.

Bizony gyenge reménységet nyújtott ez is, de legalább mégis valamit. Hanem az idén már ez is elmaradt.

Ebből aztán sejtethetjük, hogy mi lesz velünk a jövőben. Sajnos, úgy látszik nekünk lesz igazunk, mindig azt mondtuk, hogy nem fogjuk felemelni az olasz bor vámját. Nem azért, mintha a kormány nál, s különösen a földmivelési miniszternél nem lenne meg a bortermeles iránt a becsület jóakarata. Szó sincs róla! Hanem egyszerűen azért mert mi sorsunk felett nem idehaza határozhatunk, hanem Bécsben. Ott pedig nem törődnek a magyar ember érdekeivel.

Kiváncsiak vagyunk, vajjon a hegyaljai választókerületek megválasztanak-e olyan képviselőt, aki ennek az érdektünknek a késhegyig menő védelmezésére nem tesz pozitív igéretet? S kiváncsiak vagyunk, hogy mit fog tenni s mit fog elérni ebben a létkérdésünkben a főispán ur kedves szólézati szakosztálya?

A főgymnasium ifjúságának hangversenye és táncmultsága.

— Diákból. —

Sátoraljaihely. 1901. febr. 14.

A téli szezon hangversenyeinek és táncestélyeinek sorozatába fenesen illeszkedett bele a táncmultsággal egybekötött jótékony célú hangverseny, a mit a derék ifjúság rendezett e hó 12-én a színházban, szegény sorsu tanulótársaik felszólására. Dícséretes összefüggést létesített az ifjúság az öző farsangi mulatozás és a jótékony színi mulatozás között. Ez egyesítés eredménye a diákból, melyet lázas, fá-

radhatatlan buzgólkodás előzött meg. A főgymnasium tanári kara és ifjúsága minden lehetőséget megteremtett a siker érdekében, hogy így minél többet áldozhasson a jótékony ügy oltárán. A nemes működést siker koronázta. A szegény tanulók segélyezésére immár igen szép pénz van együtt s ez a mostani mulatsággal jelentékeny összeggel szaporodott. Szegény tanulók hája kíséri a főgymnasium humanus működését, szegény tanulók ere fogja majd aldani azokat a kezeket, melyek szemükből a szegénység keserű könnyűit letörlik.

A táncmultságot szépen sikerült hangverseny vezette be, mely a színházati zsúfolásig megtöltött közönség előtt folyt le. *Farkas Dezső* VIII. o. t. kitéddig az ifjúsági unnepekkel látogató közönség csak mint melódramák kitűnő recitátorát ismert, — ez alkalommal Arany: »A bajusz«
ez. humoros költeményében mutatta be tehetségét. A szavaltat az ő remek alakításával és józú előadásával végérvég derült hangulatban tartotta a közönséget. Az elismerés jutalma gyanánt lelkes taps és szűni nem akoró éljenzés viharzott fel. Ugyancsak nagyon tetszett *Mattyasovszky* Kálmán VIII. o. t. szavaltata. Petőfi: »Egy gondolat bánt engemet«
ez. rapszódiját adta elő mély érzéssel hatásosan. Hosszasan tapsolták. *Barna Gábor* VIII. o. t. és *Maláresik* Lajos III. o. t. precízitással zongorázták el *Liszt F.* »Magyar rapszódiját«. Igen ügyes volt *Lejer* Andor VIII. o. t. bravuros hegedűszólója is *Bánóczy* Béla IV. o. t. szép zongorakisérletével. »A beteg leány«
címmel kis dalműt adták elő aztán nyoleznan, mely darab minden taktusában olyan baj van, ami egyszeri hallásra meghódítja a közönséget. Az előadás a legteljesebb mértékben érvényre juttatta az ének darab szépségeit. A hangverseny musorának többi részét az ifj. zenekar és énekar töltötte ki. A zenekar, melyet *Olechury* Ernő dirigált lendületesen és nagy szakismerettel, méltán szolgált a sűrű tapsokra. Az ének-darabok is nagyon tetszetek, különösen a vegyeskar előadta »Ima«. Az ének darabokat *Somogyi* István tanár tanította be s az ő érdeme a pompás, összevágó előadás.

A hangverseny második részét színi előadás képezte. »Szőlő igazat: betörök a fejed«
ez. egy felvonásos vígjátékot adta elő több diák. Hogy igazat szóljak — legkevésbé felve holmi »fejbetöréstől«
nem vagyok barátja a sablonos műkedvelői előadásoknak. Unom a többnyire komikus zavarba jövő dilettánsoknak felszög, bosszantóan ügyetlen »játékát«
ha a közönség véresre tapsolja a kacsoit, korántsem azért mintha el volna ragadtatva, hanem csupa kötelessé udvariasságból. Amde ha az esetek nagy többségben így is van, bizonyos, hogy vannak dícséretes kivételek. Amikor egyszenemes cél érdekében állanak ki a szereplők a pódiura; amikor olyan készültséget mutatnak, ami őszinte eredményt idéz elő s amikor a közönség részére igaz élvezetet szerez az előadás. Ilyen dícséretes kivétel volt a főgymnasiumi ifjak előadása már csak azért is, mert a jótékony cél szolgálatában állott és mert a szereplők egyik-másika frappáns jelét adta ügyességének, tehetségének. Így például *Várkonyi* Flóriás VIII. o. t. játéknál egészen elfelejttem, hogy műkedvelővel állok szemben. Határozottan színpadra termett ez a tehetség ifju. Szerepének szituációit emberül kiaknzta, az öreg örnagy alakját pompásan kidomborította és általában oly nagyszerű alakítást nyújtott, hogy a közönség nyílt színen is lelkesen megtapsolta. *Juhász* Jenő VII. o. t. kezébe volt letéve a főszerep. Mérsékletével, intelligenciájával és biztos játékaival sikeresen megállta helyét. *Marikovszky* László VIII. o. t. jól fogta fel szerepét, minden mozdulata szerepének gondos tanulmányozásáról tett bizonyosságot. Az összájtékot kitűnően egészítették ki a többi szereplők. *Benárd* Jenő VIII. o. t. szerepében teljesen megfelelő volt,

Bakajsa Andor és *Burger* Jenő VII. o. tanulók ügyes és szinos joghallgatók voltak, hegyesen kifent bajszuk bármely jogásznak becsületére vált volna. *Szeneczy* Ódon V. o. t. szintén jól játszott, a kis öreg; *Maláresik* Lajos II. o. t. pedig, ki erősen kacagatótt, megmutatta, hogy a kis ember még nagyra nőhet. Halassy színgazgató pompásan maszkírozta a színész-diákokat, ami jelentékenyen növelte a hatást. A függöny legerdültével a hálás közönség zajosn megtapsolta a derék szereplőket. Határozottan megérdemelték.

Fél tízre járt az idő, mikor a hangverseny befejeződött. Nehány perc múlva heliodorusi ügyességgel bálteremmel alakították a nézőtér. Felvitt a hegedű, rázendül a cimbalom, közbéveg a banda, — s a felvilanyozott diáksereg ifju tüzelt, szenvedélytelj roppa a csárdást. Rendületlenül! — ez a jelszó. Ki törődik azzal, hogy gyűrött lesz a ruhája, ki veszi észre, hogy csurronvíz a gallérja? Azok a szépséges leányok, kik anynyi bájjal anyny kecsesl letették tova a parkett fényes tükörén, nem panaszkodhatnak. Jól mulatott ott mindenki. Ami természetes is. Ahol annyi udvarias ifju áll készen azzal a szölid elhatározással, hogy történiék fákarmi, de végigtáncolják a hosszú téli éjszakát, ott nem lehet szó eredménytelenségről. A gymnasium falai közt hagyták a diákok a rideg tudományok ezeregy caputjait, s csak vidárságot, hangulatot, csapongó kedélyt hoztak magukkal. De lehet is ez másképp? Megnyilatkozhat-e az ifju színi másképp mint csapongó kedélytelj? Vidámság, rozsas hangulat töltött el mindenkit. Az első negyest 60 pár táncolta. Szünóra után tovább folyt a tánc a legjobb animóval, egész reggelig. Oh! miért is nem tartott tovább az az éjszaka! Oly nagyon rosszul esett ott hagyni azt a ragyogó, fényes világot. Hiszen oly szépek, olyan elragadóok voltak mindannyian! ...

A diákbálon jelenvolt hölgyek névsora, amint hamarjában feljegyezhettem, a következő:

Asszonyok: Barna Bertalané, Bärezi Béláné, Benárd Jenőné, Dókus Gyuláné, Dolozselek Albertné, Farkas Béláné, dr. Fried Lajosné, Fried Samuné, Frisch Hercziné, Földes Miksáné, Grünbaum Simonné, Gyarmathy Béláné, Groszmann Gáborné, Haas Adolfiné, Haas Fülöpné, Halász Hermáné, özv. Hell Adolfiné, Juhász Jenőné, Kádár Gyuláné, Knopfler Sándorné, Kottán Györgyné, Keller Samuelné, Láiczay Lászlóné, Langerman Károlyné, Maláresik Józsefné, Maláresik Györgyné, Mandel Gézáné, (Nyiregyháza), Móré Gézáné, Mézsáros Istvánné, Markovics Miksáné, özv. Martinovics Gyuláné, Mattyasovszky Kálmáné, Matolay Béláné, Mauks Endréné, Neuirth Adolfiné, Roos Adolfiné, Rosenberger Samuelné, özv. Répassy Jánosné, Rakmányi Jánosné, Roth Józsefné, dr. Reichard Salamonné, Sárospataky Józsefné, Spotkovszky Károlyné, Spitz Hermáné, Székely Imréné, Szepessy Arnoldné, özv. Stern Józsefné, Szirmay Istvánné, Szöllösi Arthurné, Székely Elekné, Schweiger Aronné, Szatmári Józsefné, Tátray Dezsőné, Török Antalné, Valkovszky Elekné, Wieland Lajosné, Werner Miksáné, Zajka Istvánné, Zajka Vinczené, Zinner Henrikné.

Leányok: Bettelheim Ilona, Nina és Laura, Boruth Jolán, Csernyicki Ilonka (Terebes), Dolozselek Etel, Dauscher nővérek, Dienes nővérek (Kis-azar), Fried Etelka és Piroška, Farkas Paula és Mariska, Friss Czili és Anna, Földes Margit, Gathy Flóra, Groszmann Minuska, Hell Sari, Haas Irén, Juhász Elsa, Kelner Erzsé, Langerman Mariska, Lebovits Ilonka (Spatak), Ligeti Anna, Markovics Flóra és Zsófia, Mattyasovszky Sari, Maláresik Irma, Mauks Margit és Ilona, Móré Etelka, Martinovics Katinka, Maláresik Aranka, Nagy Manczi, Neuirth Anna, Nyeviczkey Gabi, Polonyi Ilon, Rosenberger Erzsike, Reichard Ilona, Rakmányi Aranka, Roos Iren és Klári, Répassy Margit, Rosenberger Giza, Roth Giza, Schwartz Ida (Zsujta), Székely Mariska, Szepessy

Paula, Szöllősy Paula, Stern Hetén, Somogyi Sári és Erzsi, Schweitzer Leopoldin, Spitz Anna, Spotkovszky Irén, Szentirmay Ziza, Török Irén és Margit, Wessely Szerén és Aranka, Werner Sári, Zajka Jolán, Zinner Jolán.

Gamma.

HIRESK.

— **Hymen.** Gortvay Aladár, ung megyei nagybirtokos. Zemplénvármegyei szolgabírája f. hó 19-én kedden d. u. 3 órakor a helybeli ev. református templomban házasságot köt Meczner Marieanneval, Meczner Gyula nagybirtokos leányával.

— **Menyegző.** Jászkiséri Jászter Kálmán, végzett jogász. Kázmérben f. hó 14-én d. u. esküdtött örök hitességet néh. Tóth Ferenc előbb gálzszeési j. főszolgabíró, utóbb sztrópkői kir. járásbíró és neje néh. eszabai Dókus Erzsébet leányának. Idénak.

— **Kinevezés.** Révy Géza Viktort, a a bodrogközi Tisza-szabályozó társulat igazgató főnöknökét, az országos műszaki tanács tagjául a földmívelésügyi miniszter újabb három évre kinevezte.

— **Kinevezés.** A m. kir. földmívelési miniszter a mesterséges borok készítésének és forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. XXVIII. t. c. 11. §-a értelmében alakitott állandó borvizsgáló szakértő bizottsága tagjává az 1901. évre vármegyénkbeli Görgey Gyula es. és kir. kamarás tállyai földbirtokost nevezte ki.

— **Nyugdíjazás.** Antalóczy Antal varannói kir. járásbíró, a k. szervizes óta vezető a varannói járásbírságot, előrehaladott korára való tekintettel nyugdíjaztatását kérte.

— **Báró Jósika Sámuel** zemplénmegyei uradalmanál Szervizky Ödön halálával megüresedett jóságigazgatói állást felhatalmu jogtanácsosi minőségben Dr. Kossuth János helybeli népszerű ügyvéd a függetlenségi párt élnöke, nyerte el.

— **Tanítói áthelyezés.** Nagy Kálmán b. végardói állami elemi iskolai tanító a beregszászi állami iskolához helyeztetett át.

— **A bodrogközi casinó** Király-Helmezen március hónapban egy nagy-szabású hangversenyyel egybekötött táncmulatságot fog rendezni Földes Sári, a Népszínház tagja és Veigl Mariska zongora művész nő szíves közreműködésével.

— **Sorozás.** A f. évi sorozás vármegyénk területén a következők sorrendben fog megtartatni. Király-Helmezen: március hó 1, 2, 3, 4, 5, 6, Sátoralja-Ujhelyben: március 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14. Szerencsen: március 16, 17, 18, 19, 20. Tokajban: március 22, 23, 24, 25, 26. Szimán: március 24, 25, 26, 27. Homonnán: március 29, 30, 31 és április 1. Sztrópkón: április 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Varannón: április 13, 14, 15, 16, 17. Gálzszeen: április 20, 21, 22, 23. Nagy-Mihályon: április 25, 26, 27, 28, 29, 30.

— **Kasszabőrök.** A nagy-mihályi rendőrséghoz e hó 9-én Brémából értesítés érkezett, hogy a nagy-mihályi pénzüzeteket kasszabőrök akarják megdézsmálni. A betörők állítólag a szükséges alkulesokkal is el vannak látva. A hír vilámbeszéssel terjedt el az egész városban, a pénzüzeteket vezető az első percekben megrémültek és a legmesszebbre terjedő övintézkedéseket tettek meg, az értékek nagy részét biztonságba helyezték és az intézetek helyiségeit azóta fegyveres őrkkel őrzik.

— **Ismet megfagyott ember.** Barna János erdőhorvati lakos f. hó 13-án este egy széna boglya mellé fektült le, hogy a fejét szédítő alkoholt kiadja. Reggelre megfagyva találták.

— **Király József** festőművész, ki a sátoraljaújhegyi színházat festette felvállalta és nemskára megkezdte a szepesmegyei Iglón Gerster Kálmán bpesti művészt által tervezett új színház és külön bali teremnek dekorálását, mely

gazdag allegorikai és ornamentikai munkákat merev barokkstilben van tervezve. — Nevezett festőművész valószínűleg Kassán fog meglepedni és Sátoraljaújhegyt s vidékén is vállalandó művészi kívánt igényelő munkákat.

KÖZGAZDASÁG.

* **Abeles Rudolf.** Ez a kellemetlen hangzású név egy látszik még sokáig fog a Hegyalján kísérteni. — Ennek az urnak a borhamisítási ügye megint csak egy új bizonyíték arra, hogy a magyar kormánynak eszébe szent, komolyan venni a magyar bortermelés érdekében, s komolyan üldözni a borhamisításokat.

Mert az már csak képtelenség, hogy ha igazan akarnak rajtuk segíteni, s a borhamisítókot megbüntetni komoly szándékkal, hogy egy hitvány borhamisítási ügyet ne lennének képesek idestova másfél év alatt elintézni. Pedig az *Abeles Rudolf* borhamisítási ügye ennyi ideje van már a belügyminiszter előtt.

Csuda-e, ha ilyen botrányos késelelmezés a mi lelkes hatóságainak is elveszi a kedvét s lelohasztja a buzgalmat, amelylyel a borhamisítók üldözéséhez hozzafogtak, ugy, hogy ma h nap már elalszik az egész mozgalom, s a kis és nagy borhamisítók nyugodtan üzhetik újra rabló mesterségüket!

Olyan hírt is hallottunk, hogy fel fogják menteni Abelest. Ehhez most nem szólhatunk. Ha ártatlan, meentsék fel. De azt igen csuf dolognak tartjuk, hogy egy ilyen fontos esdős ügyet, másfél évig hevertet a belügyminiszter előtt.

Kiadótulajdonos:

LANDES MANN MIKSA

NYILT-TÉR.)

Nyilatkozatok.

A „Felsomagyarországi Hírlap” február 9-iki és a „Zemplén” február 10-iki számának nyílt terében 34 aláírással nyilatkozat jelent meg, mely Illésházy Endre panaszolt mádi jegyző iránt bizalomnyilvánítást, de különösen azt a ezélatot tartalmazza, miszerint a nagyközönség előtt úgy tüntetessék fel a dolog, hogy tisztelőndő Pálóczy József itteni ref. lelkész ur és én, akik éppen a jegyző ur ezikkei folytán voltunk kénytelenek mindannak dacára, hogy panaszlók nem voltunk, ez ügyben sürdőben megszólalni, jogtalanul hivatkozunk Mád város közönségének elégedetlenségére, mert mi csak egyesek magánérdekét és nem a mádiaknak általános érdekét közügyét képviseljük.

Ugyanezen 34 nyilatkozó a polgári jogegyenlőséggel és demokráciával össze nem egyeztetendő felfogással úgy tünteti fel a dolgot, hogy Mád város intelligenciája e 34-ek, vagyis Illésházy táborában áll — ellemben mi velünk, a mi hátunk mögött nincsen intelligencia, de talán senki.

Az itt következő nyilatkozat főnyes cífolata mindkét állításnak, mert újból igazolja, hogy Illésházy Endrével szemben Mád város polgárainak nagyon is számottevő része elégedetlen.

Es ha az illetékes hatóságok sulyt fektetnének arra, hogy a panaszlók polgár milyen fokú intelligenciával rendelkezik — módjukban volna, a városi összeírásai és adókönyvek hitteles adataiból meggyőződni a felől, hogy a hivatalos panasz alatti 240 polgár, valamint az itt következő nyilatkozat aláírói értelmiség, foglalkozás és adófizetés tekintetében a mérleg serpenyőjében tulsúlyal lennyomják a közrebeszített bizalomnyilatkozatot.

Különbben is az aláírók bármelyikén k van annyi józan esze és felfogása, hogy megítélhesse: van-e panaszra oka és joga az általuk fizetett és a község közérdekeit a tör-

vények szerint szolgálni hivatott köztisztviselő ellen.

Mád, 1901. február 14-én.

Wetterschneider Miksa.

II.

Valóban titáni erőmegfeszítésbe és cicerói ékesszólással párosult rábeszélésbe kerülhetett a gyűjtőknek, hogy a jeles Illésházy Endre mádi jegyző mellett 34 bizalmi aláírást tudtak összekuporgatni, köztük olyanoktól is, a kik még csak nem régi-ben is bizony egész másképp nyilatkoztak felőle, de mi azért respectáljuk véleményüket. — legyen kinek-kinek hite szerint.

Viszont mi is követelhetjük, hogy a mi meggyőződésünket és állásfoglalásunk tisztaságát is tiszteletben tartásik és ne gyanúsiton bennünket senki, hogy a mádi jegyző: Illésházy Endrével szemben keresett igazságszolgáltatás és jogorvoslás tisztán egyesek személyes boszujának műve és hajszá lenne, mert az — mint az aláírók maguk is jeleztek — kizárólag a város vitális érdekeinek megtartalmazása miatt kezdett és indított meg ellene.

Hiszen ha a főispán ur ömeltőségéből beadott kérvény 240 panaszlói aláírást, valamint az alispán urhoz beadott 40 conerét panaszt mérlegeljük, azt hisszük: ezek a 34 bizalmi aláírásnak serpenyőjét jóval tulsúlyozzák.

Pálóczy József, valamint *Wetterschneider Miksa* és társaik magukévá tették városunk ügyét, amennyiben pártját fogták sokat zaklatott polgártársaiknak és zűslőjükhöz tüztök igazaink megvédése ezéljából a miniszterelnök ur ömagyméltóságának: jog, törvény és igazság jelszavát.

Mi e kitűzött zászlónak törhetetlen hívei vagyunk és mindenkorri ragaszkodásunk és bizalmunk kifejezése mellett kérjük városunk érdekeit mindig szívükön viselő e két jeles polgárát: lobogtassák továbbra is fennen az igazság s zászlóját és segítsenek bennünket ezután is ügyünk győzelemre vitelében.

Mád 1901 február hó 11-én.

Keresztény-Mihály, Schmitz László, Krauss János, Schneider Kálmán, Zimmermann Zsigmond, Szoural János, Kaszai Dezső, Szipszer Henrik, idb. Vigh József, Szipszer Adolf, Koroknay Károly, Jakab István, Daneczger Samu, Zimmermann Lajos, Schönfeld Ignác, Lengyel Sámuel, Pándy Ferenc, R. Keresztény János, Rosenfeld Lipót, Krizsák Ferenc, Szilágyi Sámuel, Szipszer Jenő, Reinold János, Rácz Sándor, Koroknay Lajos, Kocsis Mihály, ifj. Vigh József, Rácz Károly b. Hubay Imre, Janka Sándor, Szabó István, Török Ferenc, Friedländer József, Rácz Abraham, Gy. Jakab János, id. Keresztény István, idb. Hubay Sándor, Szölledy Pál, Lengyel Károly, Bánay István, ifj. Nagy Ferenc, Kovács István, Hubay Gábor, Csontos János, idb. Molnár Sándor, id. Balajti József, Rácz Péter, Bánay János, Szemán Mihály, ifj. Bihari Ferenc, Rácz Ödön, Palunby Lajos, Horváth József, Kocsis József, Lichtmann Vilmos, Rácz János, Lakatos Károly, Hubay Lajos, Lichtman Benő, Hajdu Lajos, Koroknay István, idb. Virág Mihály, Csorba János, id. Rácz Ferenc, Kónya Gábor, Molnár János g. Hubay István, Steiner Victor, Hajdu András, Csengeri Lajos, Szántai Ferenc, Balajthy János, V. Nagy István, Roth József, Takács József, Csadó István, Mondschein Israel, Szabó József, Bánay Imre, id. Bihari Sándor, Laczko Péter, Jurák Károly, Bánay Mihály, Kovács Ferenc, ifj. Balajthy József, Kiss István, Szabó István, Dubóczki Ferenc, Takács István, ifj. Molnár János, Révész Dávid, Kovács Ferenc, Nagy Károly, Lovas József, Pasuth Ferenc, Lechner József, Bodnár András, Smied János, ifj. Márkus János, Potoczki János, Kardos János, Palumbi Dániel, Vaszil Imre, Szabó Abris, Rácz Zsigmond, Szi-

lágyi István, Kolláti Károly, Márkus Károly, Novák József, Bíró János, Eperjesi József, Plavénszki István, Lengyel Sándor, Márkus Sámuel, Hajdu István, Markovics Mihály, Prekob István, Bodó Pál, Brugoczki János, Ványay Kálmán, Palunby István, Szilágyi András, Szepesy András, Körtvélyesi Ferenc, Kamnitski Szaniszló, Kozlik Benjamin, alv. Bodnár Mihály, Koskovics László, Malinóczi Antal, ifj. Lechner József, Kleinencz István, Szabó Mihály, Roth Mayer, Varga András, Kopesó Kálmán, Koskovics József, Klein Gusztáv, Orosz István, Nagy Bálint János.

Hirdetés

Vb Szunyogh Ferenc szerencsi közadós czég esodügyében ezenel köz-hírré teszem, hogy a 18957 kor. 63 fillerre becsült, nagyobóra vas és egyéb gyarmat, fűszer és vegyes árukából álló árutár, **f. évi márczius hó 3-án d. u. 3 órakor**, az irodámban megtartandó ajánlati verseny-tárgyalás útján el fog adatni.

A venni szándékozók azt ajánlatot tesznek le, alolított tömeggondnok kezeihez 1896 kor bánatpénzzel. A vevő köteles viselni a vételári összeg után járó vételi illetéket.

Az ajánlat az ajánlattevővel szemben feltétlenül kötelező, a amennyiben, az ajánlattevő ajánlatától bármilyen okból eláll, letett bánatpénzét a esod-tömeg javára elveszti.

A választmány ellenben fentartja magának azt a jogot, hogy a zárt ajánlatok félre tételével, azonnal vagy újabb határnapon a feltöltött árutár nyilvános árverésen is eladhatja.

Az üzleti és raktár helyiségek, az áruk kirtározására a vétel napjától számítva 15 napig becsáttnak a vevő rendelkezésére, a mely határidő alatt köteles a vevő a jelzett helyiségeket kiüríteni, különben a vevő kárára, veszélyére és költségére, minden további bírói intézkedés nélkül ürtitettek ki az üzleti és raktár helyiségek.

Szerencsen, 1901. február 12-én.

Kovács Gábor dr.
esodtömeggondnok.

890 vh./1900.

Árverési hirdetés.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezenel köz-hírré teszi, hogy a Sátoraljaújhegyi kir. tvszék 2607/900 h. elrendelő és a k.-helmezi kir. járásbírság V. 181/5 számú kiküldő végzése által Feuerisen Ignác kir.-helmezi lakos esodügyében 1195 kor. 32 fl. tőkekövetések nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a kir.-helmezi kir. járásbírsági fenti sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínrő vagyis K.-Helmezen Feuerisen Ignác lakásán leendő eszközlésére **1901. febr. hó 28-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűztetik és a venni szándékozók ezenel oty megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok ezen árverésen 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladitni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108 §-ban megállapított feltételek szerint lesz kiütetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tünik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverezés megkezdéséig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tálbláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kir.-helmezen, 1901. évi febr. hó 9-ik napján.

Szabó Lajos

kir. bírósági végrehajtó

Gázkészülék Gyártási Vállalat

Mautner Adolf és Társai
Budapest, V., Arany János-utca 5. sz.

Acetylen világítási berendezések

minden nagyságban.

Számos berendezés üzemben.

CALCIUM CABRID ELADÁS

minden mennyiség a legolcsóbb napi árban.

Árjegyzékek és költségvetések díjmentesen.

☛ Szakképzett képviselők kerestetnek. ☛

Számos elismerő nyilatkozat birtokában vagyunk.

A többek közt berendeztük:

Özv. gróf Batthyány Józsefné, nagybirtokosnő Felbár
Dr. Almásy László, ügyvéd Jászberény
Dr. Polgár Sándor, ügyvéd Gyöngyös
Takarékpénztár Esztergom
Községháza Vojtek
Bikfalvy Testvérek, kereskedők Zilah
Löwy József és Tsa, líkőrgyárosok Besztercebánya
Trappista-kolostor Prijedor (Bosznia)
»Posavina«-szálló Breka (Bosznia)
»Bosna«-szálló Banjaluka (Bosznia)
Friedrich Sándor, vendéglős N.-Palánka
Hans Keresztély, vendéglős Hódáságh
Mezei Mór, vendéglős Munkács
Földváry István, vendéglős Uj-Gradiska
Frank Mór és Tsa, vasúti vendéglős Boglár
Wimmer Károly, vendéglős Bjelina (Bosznia)
Planer Ferencz, vendéglős Déva
Konya Miklós, vendéglős Zilah
Kaszinó-egylet Nyírbátor
Weiser Berthold, vendéglős L.-Szt.-Miklós.

Mindenféle tejtermékek és theavaj

naponta friss állapotban kaphatók
a sárospataki hercegi uradalom

tejsarnokában.

Ugyanott kívánatra naponként a tejtermékek házhoz is szállíthatnak, továbbá jogosítva van a kihordó kocsis készpénz mellett azok eladására.

Spindler Pál,

mint a sárospataki hercegi uradalom
elárústitója.

A lelegegánsabb báli czikkek úri- és női lack-czipők

valamint

elegáns úri báli ingek

fehér nyakkendők, gallérok, kézelők stb. stb.

nagy választékban és jutányos áron kapható

Kalász Hermannál

Sátoralja-Ujhely, Bock-szálloda alatt.

Fiók-üzlet: Rákóczy-utca (Kis-piac).

PSERHOFER J.

vértisztító labdaccai

Évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páratlan házigyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz énéstésnek s dugulásnak következményei, mint pld. zavar az epeseringésben, májfájdalmak, szelbántalmak, kólika, arnyér stb. stb. Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak vérszegénység esetében s az ebből származó bajoknál, mint ideges fejfájás, sápkör stb. E vértisztító labdacsook nagy előnye, hogy szelíden hatnak, fájdalmat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezettel bíró egyének sőt gyermekek is bátran használhatják.

1 doboz, mely 15 labdacsoból áll 21 kr. — 1 tekercs, mely 6 doboz 1 frt 05 kr. A pénz előzetes beküldése után bérmentve: 1 tekercs 1 frt 27 kr. — 2 tekercs 2 frt 30 kr. — 3 tekercs 3 frt 35 kr. — 10 tekercs 9 frt 20 kr.

Használati utasítás mellékelve.

Egyedül készítő és szétküldési főraktár:

PSERHOFER J. gyógyszerháza

Bécs, I. Singerstrasse 15.

Elterjedtségüknek fogva e labdacsook a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utánoztatnak, tehát mindenki csak PSERHOFER-féle vértisztító labdacsookat kérjen, s csak azok valódiak, a melyek dobozaiknak fedelén piros színben „PSERHOFER” kézírása látványos.

Furtozjuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevélpapír

„Adria”

HAZAI GYÁRTMANY!

Versenyez: külföld elsőrendű készítményeivel

A párisi kiállításon
az „Arany Áram”-mal
keltetve.

KÉSZÍTI

Csász. és kir.

udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE

PAPIRNEMÜGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPESTEN.

Kapható: Löwy Adolf, Alexander Vilmos, Landesmann M. és Társa cégéknél

Bérbe adó üzlethelyiség

Sátoraljaúj helyben a főméltóságú herceg Windisch-Gräetz Lajos ur tulajdonát képező „Splényi Curia” házban a

Korosmai helyiség.

akár korosmának vagy más üzletnek 1901 április 24-től kiadó. Értekezhetni Özv. Malartsik Györgynénél.

Eladó szőlő.

A sátoraljaúj helyi határban fekvő „Köves hegyen” egy kitünő fekvésű s telepítésre alkalmas parlag szőlő eladó.

Bővebb értesítést nyújt e lap kiadóhivatala.

